

İnternet Fıkıhı-2

Nureddin Yıldız'ın 03.04.2017 tarihli (294.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Aziz kardeşlerim,

Elhamdülillah, müminiz. Mümin olduğumuz için de hayatımızın her alanında, iman ettiğimiz Rabbimizin istediği gibi yaşamaya mecburuz. Hayatı kendi istediğimiz gibi ölçsüz ve kuralsız yaşamaya kalktığımızda mümin oluşumuz bundan zarar görür. Böyle iman ediyoruz.

Zaten böyle iman ettiğimiz için Rabbimiz bizi mümin olarak kabul etmektedir. Eksikimiz, yanlışımız olabilir de kafalarımızda müminliğimizi eskitmemeye çalışırız, Allah'ın yardımıyla. Beceremeyip yanlış olduğumuz yerlerde Rabbimizin mağfiretine sığınırız. Ancak aklımızı hiçbir zaman imanın dışında bir şeye teslim etmeyiz.

Çağ hangi cihazı, anlayışı, yaşam tarzını getirirse getirsin; hayata mümin olarak baktığımız için önümüze gelen nimetleri de mümince kullanır, Rabbimizin rızasının dışına kaydırmayız.

Yaşadığımız aile içinde, akrabalarımızla, mahallemizin mescidinde, dostluk kurduğumuz arkadaşlarımız ve gençlerle, yaşlılarla, mümin olmayanlarla; herkesle hayatın içinde olduğumuzdan dolayı bir ilişki kurmak durumundayız, doğrudur. Ama bu ilişkiyi sokakta, hastanede, misafirlikte, otobüste, uçakta ve her yerde yine mümince yaparız.

Mümin olmak budur. Çağa ayak uydurmak, anlayışlara teslim olmak ama bunlarla birlikte Müslüman olduğunu da söylemek münafıklıktır. Bunu asla kabul edemeyiz ve böyle bir çürümüşlüğü benimseyemeyiz.

Aziz kardeşlerim,

Cep telefonu, internet ve medya bizi kendine çeker ve mümin olmak dışında bir standardın içinde tutmaya çalışırsa hem ona lanet ederiz hem kendimize yazık ederiz. İnternete göre eriyebilecek bir ümmet değiliz. Hamd olsun ki Peygamber'imiz sallallahu aleyhi ve sellem bu fani dünyadan Rabbine ayrıldığında, tuvalet terbiyesinden yolda yürümeye varıncaya kadar, hayatımızı mümince nasıl yaşayabileceğimize dair ölçüleri bırakarak gitmiştir.

Sosyal ilişkilerimiz, mümin olduğumuz için farklıdır. Bizler emin insanlar olarak sosyal ilişkiler kurarız. Sosyal medyada da emin insan oluruz, ticaretle, konuşurken de emin oluruz. Güzel söz konuşuruz, güzel olmayanı konuşmayız. Çünkü Resûlullah aleyhissalatu vesselam, "kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa ya hayır konuşsun ya da sussun" buyurmuştu. Cep telefonu kulağımızdayken de onu ya hayırlı sözler için orada tutarız ya da tutmayız. Zira Resûlullah aleyhisselamin getirdiği kurala böyle uyarlanmaktadır. Aksi takdirde ahirete iman edip etmediğimize bir bakmamız gerektiği sonucu çıkmaktadır.

Telefonumuzla konuşurken-yazarken veya internetteyken hayır (Allah'ı darıltmayan şey) dışında bir şey kablolardan girip çıkabiliyor, ses sinyallerinden geçebiliyorsa sevgili Peygamber'imizi üzmüş ve imanımızı riske atmışız, oksitlendirip pas tutturmuşuz demektir.

Mümin, sözleriyle eylemleri arasında fark bulunmayan biri olmalıdır. Bunun aksini münafıklık olarak tanıtan bir Peygamber'imiz vardır. Bunun aksi olabiliyorsa Müslümanlığında çelişki taşıyan biri olmak söz konusudur. Bu, Resûlullah aleyhisselamin 'benim ümmetimin insanı' olarak gösterdiği karakterin dışında durmaktır.

Mümin olmaktan kaynaklanan farkımız, internete kurban edilemeyecek bir farktır. Cep telefonumuz iletişim için kullanılır ama onu hiçbir zaman imanî değerlerini onun ardına geçirecek kadar önde

tutamayız; tutarsak imanımıza yazık ederiz. **İman, bir kere sahibi olduğumuzda anca ölümden sonra elimizden gidecek tapulu belgemiz değildir. İman bir kıymettir ve bu kıymet, taşındığı sürece vardır. Zayi edildiğinde ise -maazallah- gider. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, “iman ile ahlak bir arada ikiz gibi dururlar” buyurmuştur. İman gittiğinde ahlak durmaz, ahlak gittiğinde iman da gider.**

Dedikoduya su taşımak imanı eriten şeylerdendir. Dedikoduyu yalnızca kadınların yaptığı bir şeymiş gibi lanse etmek de ziyadesiyle yanlıştır, Efendimiz aleyhisselam nemimeyi (dedikodu) erkeği-kadınıyla bütün müminlere haram etmiştir. Kim tweet atıyor, retweet ediyorsa onun için geçerli olabilir. Bu ha evde ha sokakta yapılmış, böyledir. Cep telefonu yaygınlaştı diye bizim imanımız ve ahlakımız ucuzlamamıştır. İnternet sistemi çocukların bile elinde dolaşabiliyor diye dinimizden taviz verme hakkına sahip olmayız. Bizler Medine’de Resûlullah’ın terbiye ettiği ümmetiz ve İstanbul’da da Moskova’da da böyle olmaya mecburuz.

İnternet ve cep telefonu bizi değiştiremez ama Allah’ın izniyle biz, interneti ve cep telefonunu değiştiririz. Kendi kızlarını gömen, babasının karısıyla evlenen cahiliye anlayışının sefaletini ve sefahatini değiştirmiş, sonra da o topluma Veda Hutbesi okumuş olan Muhammed aleyhisselamın ümmeti olarak yarın mı on-yirmi sene sonra mı olur bilinmez ama teknolojiye de el attığımız gün, internet de terbiye edilecektir. Cihat alanımıza bu da girmektedir.

Cep telefonunu öncelikle kendimiz mümin kültürüne, mümin zevk ve ferasetine göre kullanırız, biiznillah bu barajı geçtiğimizde Allah Teâlâ da fetihler gerçekleştirebilecek seviyeye eriştiğimizden dolayı önümüzü açacak ve interneti, medyayı, cep telefonunu ıslah için var olduğumuzu ispat edeceğizdir.

Rabbimizden temenni ederiz ki er geç gerçekleşecek bu fetih bizim kuşağımıza nasip olsun.

Özellikle internet ve cep telefonu üzerinde bir ‘mümince siyasetimiz’ olmalı, cep telefonu bizi kullanamamalı, biz onu kullanmalıyız. İnternetin fikhını oluşturmazsak, internet kendi kültürünü bize aşlamaktadır. Bu sefer de internete takılıp kalmak tehlikesi hepimizi esir etmektedir ve zaten yeni nesli Müslümanca yetiştiremediğimiz belgelerinden biri internettir. Bir çocuğun ana-baba eğitimi görüp görmediğini, anasının ne kadar şeriat bilip erozyona ne derece uğramamış bir aileden geldiğini Allah’ın izniyle cep telefonundan anlamak mümkündür.

Telefonu çaldığı andan itibaren onun ‘alo’ ile başlayan dünyanın kulu kölesi mi olduğunu yoksa ‘ve aleykümselamü’s-selam ve rahmetullahi ve berekâtuhû’ ile mi telefonunu açtığını görür, onu da konuştuğu arkadaşını da daha ilk cümleden tanırız. Selam, nispeten, izi kalmış İslam işaretidir. ‘Esselâmualeyküm’ şeklinde bir başlangıç Müslümanca bir başlangıçtır. Bundan ötesi en azından ölüm değildir.

Konuşma süresinden de bazı işaretler seçmek mümkündür. Bir Müslüman’ın üç-dört cüz Kur’an okuyacağı kadar, bir saate yakın zamanı telefon konuşmasıyla harcaması... eyvah! Dakikalardan küçük bir limitle ölçülen hayatı saatlerle harcamaktır bu. Cep telefonu bu bakımdan test için iyi bir cihazdır. Telefonla nasıl konuştuğu, sağlığını etkileyip etkilemediği, telefondan dolayı kamburunun çıkıp çıkmadığı, onun mu telefonu kullandığı yoksa telefonun mu onu kullandığı gibi hususlardan bir insanı çözme imkânımız vardır.

Bu fikhî ailece bilmek zorundayız. Muallim konumundaki kişiler bu fikhî bilmeli. Vakıf-dernek yöneticileri bu fikhî bilenlerden oluşmalı, hoca efendiler bu fikhî iş isten geçmeden öğretmelidirler. Aksi takdirde Allah Teâlâ bütün nimetlerin hesabını soracağı gibi hayatı avucumuzun içine getirip bırakan bir cihazın da kadr ü kıymetini bilip bilmediğimizin hesabını soracaktır.

Allah Teâlâ’nın nimetlerini şerre kullanan bir nesil olmamak için kurallarımız bulunması lazımdır. (Ancak önceden de ifade ettiğimiz gibi biz bu kuralları zikrederken bir ulema heyetinin sözcülüğünü

yapıyor ya da ortak kanaatini bildiriyor, internet kullanım kurallarını yasalar şeklinde açıklıyor gibi öne çıkmış olduğumuzu iddia ediyor değiliz. Bu konuda bir çalışma yapılmaması, ümmet-i Muhammed'in üst kesimlerinin siyasetle meşgul olup büyük meselelerle ilgilenmeleri dolayısıyla bu basit konu da kimsenin dikkatine değmemektedir. Bu maddeleri bir öneri nevinden ileri sürmekteyiz. Şeriat terbiyemizin verdiği inceliklerden derlediğimiz ve uzun süredir tutmakta olduğumuz notlardan, kendi cep telefonu-internet tecrübelerimizden oluşan birikimi mümin kardeşlerimizle paylaşmaktayız. Nesillerin yetişmesinde bir tuğlamız olmasını istiyoruz ve büyük iddialarla değil büyük emellerle konuşmaktayız. Bunlardan iyisini ortaya koyandan Allah razı olsun, biz de ondan istifade ederiz.)

- 1- İnternet ve cep telefonu kullanmak bir iştir. Bu iş bizim dinimizde 'amel' olarak anılır. Mesela amel-i salih denir. Bilgisayarın başında interneti, elimizde cep telefonunu kullanırken bir iş yapmaktayızdır. Yemek yemek de yürümek de bir iştir (amel), arkadaşlarla çay içmek de.

Bir numaralı kanunumuz, Allah'ın defterlerine her amelin niyete göre yazıldığıdır. İnterneti mubah bir cihaz olarak kullanırsınız, bunu eşimizle aramızdaki muhabbetin artması amacıyla kullandığımızda söz konusu mubah, sevaba dönüşür. Nitekim hadis-i şerif, insanın eşinin ağzına eliyle götürdüğü bir lokmanın dahi sadaka olarak yazıldığını buyurmaktadır.

Müminlerin arasında bir barış sağlamak için kullandığımızda mubah, cihat sevabına dönüşür. Emr-i bi'l-maruf ve nehy-i ani'l-münker (iyiliği yaymak ve kötülükten sakındırmak) için kullandığımızda sahabe-i kiramin yaptığı türden bir iş yapmış oluruz. Ama Twitter'ın bir köşesinde iyiliği yayma, diğer köşesinde son model rezalet yürütülürse bu münafıkça bir amel olur. Kandil gününün sabahında rezaletin bini bir parayken o günün akşamında kandil mesajlarını yaymak münafıkçadır.

İnterneti de cep telefonunu da kullanmak amellerimizden biri olarak bilindiğinde, Rabbimizin huzuruna çıktığımız zaman önümüze konacak demektir:

اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

“Kitabını oku. Sana bugün hesap olarak nefsin yeter.”

Konuştığımız, yazdığımız, görüntüsüne baktığımız her şey o “kitabını oku” denecek günde önümüze koyulacaktır. İnternet, cep telefonu, bilgisayar veya adı her neyse bizim için bir 'amel' olduğundan, bütün ameller gibi onlarla ilgili her şey de yazılmaktadır. Nasıl ki suçlular bilgisayarda sildiklerini zannettikleri şeyi polisin şifre kırmasıyla kaptırıyorsa Allah'ın hesabından hiçbir şeyin kaçamayacağına iman eden müminler, olmamış şeylerin olma tarzını bile bilen Rabbimizin, kimin nereden-ne kaçırdığını bilmez zannedebilirler mi?

O tweet'ler orada tek tek okunacak ve bütün insanlık o hesabı seyredecek! Buna göre gazete okuruz, televizyon seyrediyoruz. Ümmetimize hakaret eden, içinde fal köşesi olan bir gazeteye asla para vermemek bu şuurla yapılır. O gazeteyi okuyan biriyle mümkünse alışveriş etmemek, onun dükkânına girmemek dahi Allah'tan yana taraf olma hissiyatının bir gereğidir. Tarafımızın karşısındakilerle bir arada olmak, tarafımızın lideri Resûlullah'ı üzer. Onun üzülmediği yerde de bizim hayatimizimiz mümkün değildir.

- 2- Niyetlerin temiz olması, iyi niyet sahibi olmak kötülüğü aklamaz. Şarabı zezem diye içmekle o zezem olmaz. Bunun sonucu, temiz niyete uygun temiz malzeme kullanımıdır.

Girdiğimiz bir internet sitesi, telefonumuza yüklenen bir uygulama, “ben onu temiz niyetle kullanacağım” mazeretiyle temiz olmaz. İyi niyetle bir iş yaparsak, sistemimiz ve malzememiz iyi olduğunda iyi sonuca ulaşırız.

Uç bir örnek: İnternette 'arkadaşlık' denen bir şey var. Erkek bir mümin, kadın bir müminle internet üzerinden arkadaş oluyorlar ama hiç 'kötü niyet'leri yok; Allah rızası, İslam davası, Filistin meselesine destek için yazışıp konuşuyorlar. Şeytan, bir delikanlıyla bir kızı bir arada bulmuş: "Niyetiniz sizin olsun, bana bi' gelin bakayım" diyecektir.

Erkekle kadının görüntüsünün bir arada olması, niyetlerin iyi olmasıyla paklanamaz. İnternetin ana bataklıklarından biri budur. Maalesef, evli kadınların düştüğü en çirkin düzeydeki hastalıklardan biri budur ve kimi güya iyi niyetlerle (bir konuda görüş alışverişi) başlamış bir çukurdur. Bunu gözlerimizle görmekteyiz.

Bir başka örnek: **Müslüman, Peygamber'inin söylemediğini, o söylemiş gibi yayamaz. "Peygamber'imiz demiş ki" diye gelen bir sözü öyle bir söz olmadığı hâlde aktarmak, yalana hizmettir. "Google'da var" şeklinde bir mazeret elbette ileri sürülemez zira Google dünyanın en büyük mezbelesidir. Dinimize hizmet etmek için Peygamber'imize yalan söylettiremeyiz. İyi niyet, yalanı mubahlaştırır.**

İnternet profilimizde davete çalışırız, insanları Allah'a çağırmaktan sevap kazanırız. Bir bidate çağırdığımızda ise "bütün bidatler sapıklıktır" buyuran Resûlullah'ı karşımıza almış ve sapıklığa hizmet etmiş oluruz. Niyetimizin iyi olması sonucu değiştirmez. Niyetimiz mümincedir ama bu niyetimize ters düşen görüntüler bizi temizlemez.

Bir Müslüman olarak kullandığımız internetimizde gıybet, yalan, iftira, mümin bir insanın onurunu rencide edecek bir şey olup olmadığından sorumluyuz.

Öyle bir dinimiz vardır ki Müslüman'ın malına dokunmayı haram tuttuğu (Veda Hutbesi'nden: Birbirinizin malları ve canları size haramdır) gibi Müslüman'ın onuruna dokunmak da haramdır. Bunu bilen bir Müslüman, Twitter hesabında bir Müslüman'ın onurunu ayakaltına aldığı bir sözün bulunduğu telefonu cebine koyup camiye gider mi? Yani aslında kendi cehennemine yol açan tutanakları cebine koyup camiye gider mi bir Müslüman?

Bir mümin, üstelik de gencecik hanımıyla birlikte çektiği fotoğrafını internete koyar mı? Biz ne hâlde geldik yahu! Mümin bir insan, hanımıyla pikniğe gider de orada çekildiği fotoğrafını Facebook sayfasına koyar, üstelik onu profil fotoğrafı olarak ayarlar mı? Bu ümmet, böyle bir ümmet olur da Allah o ümmete rahmetiyle muamele eder mi dünyada? Bu rahmetin gelme engeli olarak sadece İsrail'i görmeye devam mı edeceğiz? Bütün kabahatler Siyonizm'in mi yoksa Siyonizm ahlakından üzerimize bulaşan görüntülerin hiç mi suçu yok?

Müslüman insan, internetteki yüzde yüz yalan-dedikodu olan bir konuyu, ona cevap vermek için dahi tekrarlamaz. Çirkin bir ifadeyi bir de kendisinin tekrar etmesiyle şeytanı memnun etmek anlamına gelecek bir hareketi kabullenmez. Sağ gözüne atılmış bir yumruğun nasıl atıldığını tarif etmek için kendi sol gözüne bir yumruk daha atmak akıllıca değildir. Nihayetinde şeytanın derdi, o ifadenin fazlasıyla tekrar edilmesidir. Bunun yerine muhatabına, söylediğinin doğru olmadığını ve zulmettiğini, müminse ondan helallik alması gerektiğini, değilse yasal yollara başvuracağını söylemek bir çözümdür.

Ümmet-i Muhammed'in ahlakında gözü olan, ümmetimizin sefahate düşmesini isteyen biri veya bir odak, bir video yayınlıyor. Diğer Müslümanlar da "şu videoya bakın, herkes protesto etsin" diyerek videoyu yayıyorlar. Hay Allah razı olsun senden, nasıl keşfettin bunu yahu! Göstermesen olmazdı!

Hiçbir insan yoktur ki izlediği bir filmde on binde bir oranında bile olsa etkilenmesin. Derler ki cinayet savcılarını herkesi katil aday olarak görürlermiş. Günaşırı cinayet-ölüm vakasıyla uğraştığından, bir düğüne de gitse herkesi katil aday görürlermiş. Çünkü beyindeki görüntüler, eskinin birikimi öyle

bakmaya zorlamaktadır. Acemi savcı ile tecrübeli savcı arasındaki fark da birinin henüz cinayet görmemiş olmasıdır.

İzlediğimiz filmler ve seyrettiğimiz fotoğrafların etkisi budur. İnsanlar bu yüzden boşanmaktadırlar; akşama kadar eli-yüzü boyalı, olmadığı gibi görünen sayısız kadın görüntüsüyle karşılaşp o görüntülerin zihinde oluşturduğu müthiş bir kadın profiliyle yol alıp akşam eve geldiğinde kendi 'eskisiyle' yüzleşince, şeytan hemen "yemek niye tuzlu, bu niye burada" türünden müdahalelere başlar ve yangın böyle çıkar.

Şeriatımız, kadın figürüyle sokakları doldurmamayı bunun için emretmektedir. Dört sene lise, dört sene üniversite okurken bin bir kıyafetle güzelleşmiş kızları/erkekleri gören bir kız/erkek öğrenci, evleneceği zaman hangi psikolog onun evleneceği kadını görüp ömrünün sonuna kadar ona rıza göstereceğini söyleyebilir?

Köyden şehre gelip ilk defa gökdelen gören biri değil ki bu; gökdelenler arasında büyümüş. Onu gecekonduya kim razı edebilir bir daha?

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.